

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 13/03/2020

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: **560**

ΤΜΗΜΑ : Α6 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604529
Φαξ : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.3.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της ΠΟΛ. 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017).

2. Την ΠΟΛ. 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 20.11.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανή προσφυγή της νομικής οντότητας «.....», ΑΦΜ ....., Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, με έδρα, κατά δήλωσή της με την εν λόγω προσφυγή της, στην ....., οδός ..... & ....., νόμιμα εκπροσωπούμενης, επίσης κατά δήλωσή της με την εν λόγω προσφυγή της, από τη Διαχειριστική της Επιτροπή, κατά της τεκμαιρόμενης (σιωπηρής) αρνητικής απάντησης της Προϊσταμένης / του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών επί της διατυπωθείσας από την ίδια (τη νομική οντότητα), με την υποβολή της υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων (ΦΕνπ) φορολογικού έτους 2018, επιφύλαξης, την οποία (επιφύλαξη) συγκεκριμενοποίησε ως αίτηση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου με

την υπ' αριθμ. πρωτ. ....../2019 δήλωση που κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωση ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 της προσφεύγουσας και τη διατυπωθείσα με αυτήν επιφύλαξη, την οποία (επιφύλαξη) η προσφεύγουσα συγκεκριμενοποίησε ως αίτηση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου με την υπ' αριθμ. πρωτ. ....../2019 δήλωση που κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών.

6. Τις απόψεις της Προϊσταμένης / του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

* * * * *

Επί της από 20.11.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανούς προσφυγής της νομικής οντότητας «.....», ΑΦΜ ....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωση φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων (ΦΕνπ) φορολογικού έτους 2018 η προσφεύγουσα δήλωσε για το φορολογικό έτος 2018 φορολογητέα κέρδη ύψους 112.077,22 €, ζημία παρελθουσών χρήσεων 170.052,23 € και παρακρατηθέντα φόρο από πηγή Ελλάδας ύψους 17.059,53 €, δηλαδή πιστωτικό υπόλοιπο για συμψηφισμό/επιστροφή ύψους 17.059,53 €.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητά α) την ακύρωση και εξαφάνιση της τεκμαιρόμενης (σιωπηρής) αρνητικής απάντησης της Προϊσταμένης / του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών επί της διατυπωθείσας από την ίδια (τη νομική οντότητα), με την υποβολή της υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσής της ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018, επιφύλαξης, την οποία (επιφύλαξη) συγκεκριμενοποίησε ως αίτηση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου με την υπ' αριθμ. πρωτ. ....../2019 δήλωση που κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, β) να υποχρεωθεί το Δημόσιο να της επιστρέψει, νομιμοτόκως από της καταβολής του την 26.7.2019, το ποσό φόρου εισοδήματος που της παρακρατήθηκε ύψους 17.059,53€ ως αχρεωστήτως καταβληθέν και γ) γενικά να διαταχθούν τα νόμιμα, προβάλλοντας, συνοπτικά, τους ακόλουθους λόγους:

1.) Το σύνολο των εσόδων της (έσοδα από ακίνητα (τεκμαρτό εισόδημα από ακίνητα ύψους 4.794,72 €) και έσοδα από κεφάλαιο (συγκεκριμένα, έσοδα από μερίσματα ύψους 54.318,25 € και έσοδα από τόκους καταθέσεων ύψους 59.411,55 €)) συνιστούν έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού της και δεν αποτελούν αντικείμενο φόρου, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 45 παρ. γ' ν. 4172/2013, για το λόγο δε αυτό πρέπει, πέραν της επιστροφής του ως άνω ποσού φόρου ως αχρεωστήτως καταβληθέντος (παρακρατηθέντος) και δεδομένου ότι τα φορολογητέα αποτελέσματά της για το φορολογικό έτος 2018 συνίστανται σε ζημία (κατόπιν συμψηφισμού των δηλωθέντων κερδών της

με ζημία παρελθουσών χρήσεων), να προσδιορισθεί στο νόμιμο ύψος το ποσό της αναγνωριζόμενης ζημίας της.

2.) Κατά το φορολογικό έτος 2018 είχε μεν ως αποτέλεσμα κέρδη, πλην όμως λόγω συμψηφισμού τους με ζημία παρελθουσών χρήσεων το φορολογικό της αποτέλεσμα ήταν ζημία.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 1 εδ. α' και 3 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν για το έτος 2018: «1. Το φορολογικό έτος ταυτίζεται με το ημερολογιακό έτος. [...]. 2. [...]. 3. Ο φόρος που επιβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος αφορά σε εισόδημα που αποκτήθηκε το αμέσως προηγούμενο φορολογικό έτος. 4. [...].»

Επειδή, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 1 εδ. α' και 3 ν. 4172/2013 (όπως ίσχυαν για το έτος 2018), κρίσιμος χρόνος για την επιβολή του ΦΕνπ είναι η **31^η Δεκεμβρίου** εκάστου έτους (φορολογικού).

Ως προς τον πρώτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018): «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 78 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018): «Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 εδ. α' περ. γ' και ζ' ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018): «Σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων υπόκεινται: α) [...], γ) τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα [...] ιδιωτικού δικαίου που συστήθηκαν στην ημεδαπή [...], με εξαίρεση μόνο τα κάθε είδους έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους, τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο φόρου, δ) [...], ζ) οι νομικές οντότητες που ορίζονται στο άρθρο 2 του Κ.Φ.Ε. και δεν περιλαμβάνονται σε μια από τις προηγούμενες περιπτώσεις.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018): «Οι όροι που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς του Κ.Φ.Ε. έχουν την έννοια που προβλέπει η κείμενη νομοθεσία, εκτός εάν ο Κ.Φ.Ε. ορίζει διαφορετικά. Για τους σκοπούς του παρόντος νοούνται ως: α) «φορολογούμενος»: κάθε πρόσωπο που υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε., β) «πρόσωπο»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κάθε είδους νομική οντότητα, γ) «νομικό πρόσωπο»: κάθε επιχείρηση ή εταιρεία με νομική προσωπικότητα ή ένωση επιχειρήσεων ή εταιρειών με νομική προσωπικότητα, δ) «**νομική οντότητα**»: **κάθε μόρφωμα εταιρικής ή μη οργάνωσης και κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα**

που δεν είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, όπως ιδίως συνεταιρισμός, οργανισμός, υπεράκτια ή εξωχώρια εταιρεία, κάθε μορφής εταιρεία ιδιωτικών επενδύσεων, κάθε μορφής καταπίστευμα ή εμπίστευμα ή οποιοδήποτε μόνρφωμα παρόμοιας φύσης, κάθε μορφής ίδρυμα ή σωματείο ή οποιοδήποτε μόνρφωμα παρόμοιας φύσης, κάθε μορφή προσωπικής επιχείρησης ή οποιαδήποτε οντότητα προσωπικού χαρακτήρα, κάθε μορφής κοινή επιχείρηση, κάθε μορφής εταιρείας διαχείρισης κεφαλαίου ή περιουσίας ή διαθήκης ή κληρονομιάς ή κληροδοσίας ή δωρεάς, κάθε φύσης κοινοπραξία, κάθε μορφής εταιρεία αστικού δικαίου, συμμετοχικές ή αφανείς εταιρείες, κοινωνίες αστικού δικαίου, ε) [...].»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν αναφορικά με το άρθρο 45 ν. 4172/2013 με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1044/2015 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών: «1. [...]. 2. [...]. α) [...]. β) [...]. Τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα [...] ιδιωτικού δικαίου υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων με εξαίρεση τα κάθε είδους έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους, τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο επιβολής φόρου εισοδήματος. Ενδεικτικά αναφέρονται περιπτώσεις τέτοιων εσόδων, όπως οι εισφορές (συνδρομές) και τα δικαιώματα εγγραφής των μελών τους, τα έσοδα από εράνους, κρατικές επιχορηγήσεις, χορηγίες ιδιωτών ή επιχειρήσεων, δωρεές τρίτων, λαχειοφόρους κληρώσεις, από διαφημίσεις που καταχωρούνται σε περιοδικά που εκδίδονται και διανέμονται μόνο στα μέλη τους δωρεάν, καθώς και τα έσοδα από τη διάθεση φυλλαδίων και λοιπών εντύπων πνευματικού περιεχομένου των Ιερών Μονών (σχετική η Γνμδ ΝΣΚ 389/2000). **Αντίθετα, τα έσοδα που αποκτούν τα πιο πάνω πρόσωπα από δραστηριότητα η οποία δεν συνιστά άσκηση της μη κερδοσκοπικής αποστολής τους αποτελούν αντικείμενο φορολογίας, έστω και αν διατίθενται για την εκπλήρωση του μη κερδοσκοπικού σκοπού τους, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. γ' του άρθρου 45 του Ν. 4172/2013, μόνο τα έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους δεν αποτελούν αντικείμενο φορολογίας (σχετ. η αριθ. 383/1973 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους). Έσοδα που αποτελούν αντικείμενο φορολογίας, πέραν αυτών που προέρχονται από κεφάλαιο (τόκοι, εισόδημα από ακίνητη περιουσία, κ.λπ.) και υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, είναι για παράδειγμα και οι συνδρομές από τρίτους - μη μέλη, τα έσοδα από την έκδοση και πώληση περιοδικών, βιβλίων, εντύπων, κ.λπ. σε τρίτους - μη μέλη των πιο πάνω προσώπων καθώς και από τις διαφημίσεις που καταχωρούνται σε αυτά, τα έσοδα από τις διαφημίσεις σε φανέλες αθλητικών σωματείων, τα έσοδα (δίδακτρα) από λειτουργία ιδιωτικών σχολείων, εργαστηρίων, κ.λπ., τα έσοδα από την πώληση εικόνων, από την εκμετάλλευση ξενώνων και ραδιοφωνικών σταθμών από τις Ιερές Μονές, κ.λπ. Επισημαίνεται ότι σε κάθε περίπτωση η διαπίστωση της πραγματοποίησης εσόδων κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού των πιο πάνω προσώπων ανάγεται, ως θέμα πραγματικό, στην ελεγκτική αρμοδιότητα της φορολογικής αρχής, η οποία κρίνει επί του τεταγμένου σκοπού τους και για τον τρόπο κτήσης και διάθεσης των εσόδων τους. [...].»**

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 3 ν. 4182/2013, όπως ίσχυε κατά την περίοδο 01.01.2018-31.12.2018: «**«Κοινοφελής σκοπός»:** κάθε **εθνικός, θρησκευτικός,**

φιλανθρωπικός, εκπαιδευτικός, πολιτιστικός και γενικά επωφελής για την κοινωνία, εν όλω ή εν μέρει, σκοπός.»

Επειδή, με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το σύνολό των εσόδων της (έσοδα από ακίνητα και έσοδα από μερίσματα και τόκους καταθέσεων) που δήλωσε για το φορολογικό έτος 2018 με την υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσή της ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 συνιστούν έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του μη κερδοσκοπικού σκοπού της και για το λόγο αυτό δεν αποτελούν αντικείμενο φόρου, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 45 εδ. α' περ. γ' ν. 4172/2013 (όπως ίσχυε κατά την 31.12.2018), ισχυριζόμενη ειδικότερα ότι ως εκ της γενικότατης διατύπωσης της εν λόγω διάταξης καθίσταται σαφές ότι στα απαλλασσόμενα έσοδα εντάσσονται όλα εκείνα που σχετίζονται με την επιδίωξη του σκοπού αμέσως ή εμμέσως και ότι σε περίπτωση αμφιβολίας η ερμηνεία θα πρέπει να κλίνει προς την κατεύθυνση της περίληψης ενός εσόδου στα απαλλασσόμενα, συνεπώς τα υπό κρίση έσοδα που προκύπτουν από την αυτονόητη διαχείριση των ίδιων των περιουσιακών στοιχείων και εσόδων που άμεσα πηγάζουν από το σκοπό και η οποία διαχείριση έχει παρεπόμενο χαρακτήρα σε σχέση με αυτόν, και δεν προκύπτουν από κάποια διακριτή δραστηριότητά της, από την οποία απορρέει κέρδος, θα πρέπει να απαλλάσσονται, μια ερμηνεία που είναι η μόνη σύμφωνη με το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος (που επιβάλλει, ό,τι ο νόμος προβλέπει ως φορολογητέο, να φορολογείται και, ό,τι ως απαλλασσόμενο, να απαλλάσσεται, σε περίπτωση δε αμφιβολίας, να ερμηνεύεται η διάταξη υπέρ του φορολογουμένου και της απαλλαγής του, διότι αλλιώς υπάρχει ο κίνδυνος να επιβάλλεται φόρος χωρίς την πρόβλεψη του νόμου), με το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος (η τυχόν επιβολή φόρου στα επίμαχα έσοδα συνεπάγεται επιβάρυνση χωρίς φοροδοτική ικανότητά της κι αυτό γιατί η είσπραξη τόκων ή μερισμάτων δε συνιστά κέρδος από δραστηριότητά της, ώστε να ανακύπτει φοροδοτική ικανότητα και να εντάσσονται τα έσοδα στα φορολογούμενα με τις κοινές διατάξεις, αλλά παράγοντα διατήρησης της αξίας των περιουσιακών της στοιχείων, ώστε να είναι σε θέση η ίδια η προσφεύγουσα να εκπληρώνει το σκοπό της και τις υποχρεώσεις της προς τους ασφαλισμένους της, με αποτέλεσμα τα ως άνω διευκρινισθέντα με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1044/2015 εγκύκλιο της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών να συνιστούν παραβίαση των άρθρων 78 παρ. 1 και 4 παρ. 5 του Συντάγματος, επειδή στους νόμιμους όρους απαλλαγής των εσόδων προσθέτουν προϋποθέσεις και μεταβάλλουν το περιεχόμενο των όρων αυτών) και με την αρχή της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος (τα μη κερδοσκοπικά νομικά πρόσωπα και οντότητες θα πρέπει να διευκολύνονται στην επιδίωξη του μη κερδοσκοπικού και κοινωφελούς σκοπού τους, κάτι που σημαίνει ότι σε περίπτωση αμφιβολίας η εφαρμοστέα διάταξη θα πρέπει να ερμηνεύεται υπέρ του κοινωφελούς σκοπού, που εν προκειμένω σχετίζεται με την κοινωνική ασφάλιση), υπό τις ανωτέρω δε σκέψεις η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων και εσόδων από αδιαμφισβήτητα απαλλασσόμενα έσοδα, όπως οι εισφορές και δωρεές, θα πρέπει να συνιστά υποχρέωση χρηστής και επωφελούς διαχείρισης, ώστε να μην υποτιμώνται, αλλά αντίθετα να παράγουν καρπούς που θα εξυπηρετούν τον καταστατικό σκοπό, που είναι και ο σκοπός, για τον οποίο τα έσοδα αυτά προέκυψαν, κάτι που σημαίνει ότι η τοποθέτηση των εσόδων από εισφορές σε καταθέσεις, μετοχές, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια, ακίνητα κ.λπ. δεν ενέχει το χαρακτήρα εκμετάλλευσης με σκοπό το κέρδος, αλλά απλής διαχείρισης.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, ανεξαρτήτως **α)** του γεγονότος ότι κατ' ορθή ερμηνεία των άρθρων 78 παρ. 1 και 4 παρ. 5 του Συντάγματος οι φορολογικές απαλλαγές, αλλά και οι εξαιρέσεις από το φόρο, πρέπει να ερμηνεύονται στενά και συνεπώς κατ' ορθή, σύμφωνη με τις εν λόγω συνταγματικές διατάξεις, ερμηνεία της προπαρατεθείσας διάταξης του άρθρου 45 εδ. α' περ. γ' ν. 4172/2013 (όπως ίσχυε κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018)), σ' ό,τι αφορά στις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικές οντότητες, μόνο τα κάθε είδους έσοδά τους που πραγματοποιούνται κατά την **άμεση** επιδίωξη της εκπλήρωσης του μη κερδοσκοπικού σκοπού τους δεν αποτελούν αντικείμενο φορολογίας, ενώ αντίθετα εκείνα που πραγματοποιούνται κατά την **έμμεση** επιδίωξη της εκπλήρωσης του μη κερδοσκοπικού σκοπού τους αποτελούν κανονικά αντικείμενο φορολογίας σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, **απορριπτομένου** ως νόμω αβάσιμου του αντίθετου ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι τα έσοδα που προκύπτουν από τη διαχείριση **α)** των περιουσιακών στοιχείων και **β)** εσόδων που άμεσα πηγάζουν από το μη κερδοσκοπικό σκοπό και δεν προκύπτουν από κάποια διακριτή δραστηριότητα των μη κερδοσκοπικών προσώπων και οντοτήτων, από την οποία απορρέει κέρδος, θα πρέπει να απαλλάσσονται του φόρου, **αφού** ήδη **έσοδα προκύπτοντα από τη διαχείριση α)** των περιουσιακών στοιχείων και **β)** εσόδων που άμεσα πηγάζουν από το μη κερδοσκοπικό σκοπό, όπως είναι **κατεξοχήν τα έσοδα που προέρχονται από κεφάλαιο (τόκοι, μερίσματα, εισόδημα από ακίνητη περιουσία κ.λπ.)**, θεωρείται ότι προκύπτουν από δραστηριότητα που δε συνιστά άσκηση της μη κερδοσκοπικής αποστολής τους, έστω και αν τα έσοδα αυτά διατίθενται για την εκπλήρωση του μη κερδοσκοπικού σκοπού τους (κάτι που, από μόνο του, ως στοιχείο/προϋπόθεση, δεν αρκεί για την κατάφαση της απαλλαγής), θεωρείται δηλαδή ότι προκύπτουν από διακριτή, κερδοσκοπικού χαρακτήρα δραστηριότητα, και συνεπώς δεν απαλλάσσονται του φόρου, και **β)** του αν η προσφεύγουσα έχει αυτοτελή φορολογική υποχρέωση (ζήτημα που πάντως πρέπει να απαντηθεί καταφατικά, από τη στιγμή που η προσφεύγουσα έχει προβεί σε έναρξη εργασιών, έχει λάβει ΑΦΜ και δηλώνει έσοδα από δραστηριότητα), στην προκειμένη περίπτωση η προσφεύγουσα **δε συνιστά μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομική οντότητα**, δεδομένου ότι, κατά τα γενικώς ισχύοντα και γινόμενα δεκτά, όπως αυτά αποτυπώνονται, μεταξύ άλλων, και στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 3 ν. 4182/2013 (όπως ίσχυε κατά την περίοδο 01.01.2018-31.12.2018), ως μη κερδοσκοπικός σκοπός θεωρείται **μόνο** εκείνος, από τον οποίο προκύπτει **ωφέλεια για το κοινωνικό σύνολο**, ενδεικτικά δε κάθε εθνικός, θρησκευτικός, φιλανθρωπικός, εκπαιδευτικός, πολιτιστικός και **γενικά επωφελής για την κοινωνία, εν όλω ή εν μέρει, σκοπός**, κάτι που δε συντρέχει στην υπό κρίση περίπτωση, αφού, όπως παραδέχεται η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της και προκύπτει και από τον Ειδικό Κανονισμό Επικουρήσεως του Προσωπικού της ..... με ημερομηνία Δεκέμβριος 2009 (ΑΡΘΡΟΝ 1^ο: Σύστασις - Σκοπός), φωτοαντίγραφο του οποίου, από προγενέστερη ενδικοφανή προσφυγή της προσφεύγουσας, περιλαμβάνεται στο φυσικό φάκελο της υπόθεσης ως ουσιώδες στοιχείο του, σκοπός της είναι η παροχή μηνιαίας επικουρήσεως στους δικαιούχους που αποχωρούν ή έχουν ήδη αποχωρήσει από την εργασία τους, οι οποίοι **μπορούν να είναι μόνο υπάλληλοι της** ....., ή στις οικογένειές τους («εις το εξελθόν και εις το

εξερχόμενον προσωπικόν της ..... , εφ' όσον είναι ή ήσαν προ της εξόδου των ησφαλισμένοι εις το Ταμείον Συντάξεων Προσωπικού της ..... ή το τοιούτο της ..... και συνταξιοδοτούνται παρ' αυτών ως και εις τα συνταξιοδοτούμενα παρά των αυτών ως άνω Ταμείων μέλη της οικογενείας αυτών, εν περιπτώσει θανάτου των ησφαλισμένων...»), συνεπώς σκοπός της προσφεύγουσας είναι η παροχή ωφέλειας **αυστηρά και μόνο σε μέλη της ή στις οικογένειές τους και σε καμία περίπτωση στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο** και πάντως σε μη μέλη της. Ενόψει των ανωτέρω και ανεξαρτήτως του σε τι ακριβώς εκτείνεται η αντικειμενική απαλλαγή που εισάγεται με την προ-παρατεθείσα διάταξη του άρθρου 45 εδ. α' περ. γ' ν. 4172/2013 (όπως ίσχυε κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018)), τα υπό κρίση έσοδα της προσφεύγουσας δεν απαλλάσσονται του ΦΕνπ κατά τις εφαρμοστέες διατάξεις του άρθρου 45 εδ. α' περ. γ' και ζ' ν. 4172/2013 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 2 ν. 4172/2013 (όπως όλες αυτές ίσχυαν κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018)), επειδή δεν πληρούται η βασική προϋπόθεση που τίθεται από αυτές, δηλαδή η προσφεύγουσα δε συνιστά μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οντότητα, αφού ο σκοπός της δεν είναι μη κερδοσκοπικός (δεν ωφελείται από τη δραστηριότητά της το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο), αλλά αποκλειστικά κερδοσκοπικός (από τη δραστηριότητά της ωφελούνται μόνο τα μέλη της και οι οικογένειές τους), όπως συμβαίνει σε όλες τις περιπτώσεις νομικών προσώπων ή οντοτήτων, στις οποίες από τη δραστηριότητά τους ωφελούνται μόνο τα μέλη τους (π.χ. κεφαλαιουχικές και προσωπικές εταιρείες). Συνεπώς, δεν τίθεται θέμα αχρεώστητης παρακράτησης και απόδοσης (καταβολής) του ποσού του (παρακρατηθέντος) φόρου των 17.059,53 €, του οποίου την επιστροφή ζητά η προσφεύγουσα, ούτε και επαύξησης της ζημίας της προσφεύγουσας για το φορολογικό έτος 2018 κατά το ποσό των 113.729,80 € (έσοδα από μερίσματα και από τόκους καταθέσεων) και συνακόλουθα επαύξησης της μεταφερόμενης ζημίας της, αφού τα έσοδα που αντιστοιχούν στο ποσό αυτό υπόκεινται κανονικά, κατά τα προεκτεθέντα, στο ΦΕνπ. Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Ως προς το δεύτερο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 47 παρ. 2 ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018): «Όλα τα έσοδα που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα και οι νομικές οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις του άρθρου 45 θεωρούνται έσοδα από επιχειρηματική δραστηριότητα.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 64 παρ. 1, 3 και 4 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την περίοδο 01.01.2018-31.12.2018: «1. Οι συντελεστές παρακράτησης φόρου είναι οι εξής: α) για μερίσματα δεκαπέντε τοις εκατό (15%), β) για τόκους δεκαπέντε τοις εκατό (15%), γ) [...]. 2. [...]. 3. Η παρακράτηση φόρου εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση της παραγράφου 1 σε περίπτωση που αυτός που λαμβάνει την πληρωμή, εκτός από τις αμοιβές που αναφέρονται στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1, η οποία υπόκειται σε παρακράτηση φόρου είναι φυσικό

πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του και δεν διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα. 4. Σε περίπτωση που η παρακράτηση φόρου **δεν εξαντλεί** τη φορολογική υποχρέωση ο παρακρατηθείς φόρος πιστώνεται έναντι [...] του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68 παρ. 3 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018): «Ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων υπολογίζεται με βάση την ετήσια φορολογική δήλωση του φορολογούμενου και το ποσό της φορολογικής οφειλής καθορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 31 και 32 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, κατόπιν έκπτωσης: α) του φόρου που παρακρατήθηκε, β) του φόρου που προκαταβλήθηκε, γ) του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή σύμφωνα με το άρθρο 9. [...]. Σε περίπτωση που το ποσό του φόρου που προκαταβλήθηκε ή **παρακρατήθηκε** είναι **μεγαλύτερο** από τον οφειλόμενο φόρο, η **επιπλέον διαφορά επιστρέφεται**. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν αναφορικά με τις διατάξεις του άρθρου 68 παρ. 3 ν. 4172/2013 με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1060/2015 εγκύκλιο της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών: «3. Με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού [εννοείται του άρθρου 68] προσδιορίζεται ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, ο οποίος υπολογίζεται με βάση την ετήσια φορολογική δήλωση του φορολογούμενου και το ποσό της φορολογικής οφειλής καθορίζεται με βάση τα άρθρα 31 [...] και 32 [...] του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), μετά την έκπτωση: α) του φόρου που παρακρατήθηκε, β) του φόρου που προκαταβλήθηκε και γ) του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή με βάση το άρθρο 9 του ν. 4172/2013. [...]. Σε περίπτωση που το ποσό του φόρου που προκαταβλήθηκε ή **παρακρατήθηκε** είναι **μεγαλύτερο** από τον οφειλόμενο φόρο, η **επιπλέον διαφορά επιστρέφεται**, κατά ρητή διατύπωση του νόμου, γιατί, **σε αντίθετη περίπτωση, θα είχαμε επιβολή διπλής φορολογίας**.»

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 ν. 2690/1999, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. 7577/26.7.2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 της προσφεύγουσας (26.7.2019): «α. Οι δημόσιες υπηρεσίες, [...], όταν υποβάλλονται αιτήσεις, οφείλουν να διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις των ενδιαφερομένων και να αποφαίνονται για τα αιτήματά τους **μέσα σε προθεσμία πενήντα (50) ημερών**, εφόσον από ειδικές διατάξεις δεν προβλέπονται μικρότερες προθεσμίες. Η προθεσμία αρχίζει από την κατάθεση της αίτησης στην αρμόδια υπηρεσία και την υποβολή ή συγκέντρωση του συνόλου των απαιτούμενων δικαιολογητικών, πιστοποιητικών ή στοιχείων. [...]. β. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού **μπορεί να ορίζεται, κατά περίπτωση, διαφορετική προθεσμία για τη διεκπεραίωση υποθέσεων, εφόσον το επιβάλλουν ειδικοί λόγοι, που αναφέρονται ρητώς σ' αυτήν**.»

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 1097636/1212/0006Δ/3.12.2004 (ΦΕΚ Β' 1839/10.12.2004) κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 της προσφεύγουσας

(26.7.2019): «Ορίζουμε ότι, οι παρακάτω υποθέσεις αρμοδιότητας των Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών [...] εξαιρούνται των προθεσμιών που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 2690/1999 [...] και μπορούν να διεκπεραιώνονται από τις αρμόδιες Υπηρεσίες αυτού, μέσα στις οριζόμενες για κάθε μία απ' αυτές στην παρούσα απόφαση προθεσμίες, για τους εξής ειδικούς λόγους, αντίστοιχα: [...] Α/Α: 9. / ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΔΙ-ΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ: **Αιτήματα για επιστροφή-διαγραφή αχρεωστήτως καταβληθέντων-βεβαιωθέντων δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων.** / ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗΣ: α) **έξι (6) μήνες από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης ή την κοινοποίηση της απόφασης του δικαστηρίου ή την υποβολή της δήλωσης, κατά περίπτωση, εκτός αν ορίζεται μικρότερος χρόνος από ειδικές διατάξεις...**». / ΕΙΔΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ: Ο μεγάλος χρόνος που απαιτείται για την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42 παρ. 1 και 2 εδ. α' ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. 7577/26.7.2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 της προσφεύγουσας (26.7.2019): «1. Εάν ο φορολογούμενος δικαιούται επιστροφή φόρου, η Φορολογική Διοίκηση, αφού συμψηφίσει τους οφειλόμενους από τον φορολογούμενο φόρο με το ποσό προς επιστροφή, προβαίνει στην επιστροφή της τυχόν προκύπτουσας δια-φοράς. 2. Το επιστρεπτέο ποσό **καταβάλλεται στον φορολογούμενο εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή έγγραφου αιτήματος του φορολογουμένου, εκτός εάν προβλέπεται μικρότερο χρονικό διάστημα από άλλη διάταξη της φορολογικής νομοθεσίας.**»

Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α' παρ. 2 της υπ' αριθμ. Α.1037/25.1.2019 (ΦΕΚ Β' 213/1.2.2019) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 της προσφεύγουσας (26.7.2019): «Η υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος με τη χρήση ηλεκτρονικής μεθόδου επικοινωνίας είναι υποχρεωτική και γίνεται σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο κεφάλαιο Β' της παρούσας, εκτός των περιπτώσεων που ορίζονται στο ίδιο κεφάλαιο. Ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης γίνεται άμεσος προσδιορισμός του φόρου σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 31 του ν. 4174/2013. Η προθεσμία υποβολής της, για φορολογικό έτος που ταυτίζεται με το ημερολογιακό έτος, λήγει την 28 Ιουνίου 2019. **Σε περίπτωση που με την υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος προκύπτει πιστωτικό υπόλοιπο προς επιστροφή, παρέλκει η υποβολή έγγραφου αιτήματος του φορολογουμένου, όπως αυτό ορίζεται από τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 42 του ν. 4174/2013, καθόσον η δήλωση φορολογίας εισοδήματος επέχει θέση έγγραφου αιτήματος.**»

Επειδή, όπως συνάγεται από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 42 παρ. 1 και 2 εδ. α' ν. 4174/2013 σε συνδυασμό με εκείνες του Κεφαλαίου Α' παρ. 2 της υπ' αριθμ. Α.1037/25.1.2019 απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (όπως όλες ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 - αίτησης της προσφεύγουσας (26.7.2019)), σε περίπτωση υποβολής από νομική οντότητα πιστωτικής δήλωσης

ΦΕνπ η καταβολή του επιστρεπτέου (ως αδικαιολογήτως καταβληθέντος) ποσού πρέπει σε κάθε περίπτωση να ολοκληρωθεί εντός 90 ημερών από την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης ΦΕνπ.

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 παρ. 2 και 4 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 - αίτησης της προσφεύγουσας (26.7.2019)): «2. Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φο-ρολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογουμένου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού. 3. [...]. 4. Ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του, ορίζει τα επιτόκια υπολογισμού τόκων, καθώς και όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 της υπ' αριθμ. ΔΠΕΙΣ 1198598 ΕΞ 2013/31.12.2013 (ΦΕΚ Β' 19/10.1.2014) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 - αίτησης της προσφεύγουσας (26.7.2019)): «Το ύψος του επιτοκίου υπολογισμού των τόκων της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του ν. 4174/2013 [...] που καταβάλλονται στον φορολογούμενο ορίζεται ως το επιτόκιο πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) που ισχύει κατά την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του φόρου, πλέον πέντε και εβδομήντα πέντε (5,75) εκατοστιαίες μονάδες, ετησίως.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 της υπ' αριθμ. ΔΠΕΙΣ 1198598 ΕΞ 2013/31.12.2013 (ΦΕΚ Β' 19/10.1.2014) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. 7577/26.7.2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 - αίτησης της προσφεύγουσας (26.7.2019)): «Το επιτόκιο των ανωτέρω παραγράφων δεν μεταβάλλεται κατά το μέρος που αφορά το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) πριν την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή αυτού κατά μία (1) εκατοστιαία μονάδα λαμβανομένου ως βάση υπολογισμού του επιτοκίου που ισχύει κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας.»

Επειδή, με το δεύτερο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι πρέπει να της επιστραφεί, και μάλιστα νομιμοτόκως από της καταβολής του την 26.7.2019, ο φόρος που της παρακρατήθηκε επί των εσόδων της από μερίσματα ημεδαπής (54.318,25 € x 15% = 8.147,74 €) και από τόκους καταθέσεων (59.411,55 € x 15% = 8.911,74 €, με βάση δε την υποβληθείσα υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσή της ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 8.911,79 €) συνολικού ποσού 17.059,48 € (με βάση δε την υποβληθείσα υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσή της ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 17.059,53 €), επειδή τα φορολογητέα αποτελέσματά της για το φορολογικό έτος 2018 συνίστανται σε ζημία.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει, ως προς μεν το κύριο μέρος του, να γίνει δεκτός ως νόμω βάσιμος, γιατί, αν και νόμιμα, κατ' εφαρμογή των προπαρατεθεισών διατάξεων του άρθρου 64 παρ. 1 και 3 ν. 4172/2013 (όπως ίσχυαν κατά την περίοδο 01.01.2018-31.12.2018) διενεργήθηκε παρακράτηση επί των μερισμάτων και των τόκων καταθέσεων που εισέπραξε εντός του 2018, εντούτοις ο σχετικός παρακρατηθείς φόρος δεν εξαντλεί τη φορολογική της υποχρέωση για τα εν λόγω εισοδήματά της, αλλά πιστώνεται έναντι του οφειλόμενου ΦΕνπ που τυχόν θα προέκυπτε από την υποβολή της υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσής της ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 (δεδομένου ότι τα εν λόγω εισοδήματα φορολογούνται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα με βάση την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 47 παρ. 2 ν. 4172/2013), κάτι που σημαίνει ότι, επειδή στην προκειμένη περίπτωση δεν προκύπτει φόρος προς καταβολή (αφού η προσφεύγουσα εμφανίζει ως τελικά μεν αποτελέσματα της χρήσης 2018 κέρδη, ως φορολογητέο όμως αποτέλεσμα, κατόπιν συμψηφισμού των δηλωθέντων κερδών της χρήσης με ζημιές παρελθουσών χρήσεων, ζημιές), ο παρακρατηθείς φόρος πρέπει να της επιστραφεί, κατ' εφαρμογή της προπαρατεθείσας διάταξης του άρθρου 68 παρ. 3 εδ. γ' ν. 4172/2013 (όπως ίσχυε κατά την 31.12.2018 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018) και σύμφωνα με τα διευκρινισθέντα με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1060/2015 εγκύκλιο της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών· επειδή δε έπρεπε να της είχε επιστραφεί το αργότερο μέχρι και τις 24.10.2019, ημερομηνία κατά την οποία συμπληρωνόταν 90ήμερο από την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 - αίτησής της (26.7.2019), σύμφωνα με την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 42 παρ. 2 εδ. α' ν. 4174/2013 (όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 - αίτησής της (26.7.2019)), αλλά κάτι τέτοιο δεν έγινε, πρέπει να γίνει δεκτό ως νόμω βάσιμο και το αίτημά της για καταβολή τόκων επί του επιστρεπτέου ποσού και να της καταβληθούν και οι σχετικοί τόκοι, σύμφωνα με τα οριζόμενα από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 53 παρ. 2 ν. 4174/2013 σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 53 παρ. 4 ν. 4174/2013 και των άρθρων 2 και 3 της υπ' αριθμ. ΔΠΕΙΣ 1198598 ΕΞ 2013/31.12.2013 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (όπως όλες ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 - αίτησής της (26.7.2019)), ήτοι με το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO) που θα ισχύει κατά την ημερομηνία ειδοποίησής της για την επιστροφή του επιστρεπτέου ποσού φόρου, προσαυξημένο (το επιτόκιο) κατά 5,75% και υπολογισμένο σε ετήσια βάση, για το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 - αίτησής της (26.7.2019) μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησής της για την επιστροφή του επιστρεπτέου ποσού φόρου, κατ' εν μέρει αποδοχή ως νόμω βάσιμου του ειδικότερου σχετικού ισχυρισμού της αναφορικά με την ημερομηνία έναρξης υπολογισμού των τόκων, η οποία δεν είναι η ημερομηνία καταβολής του εν λόγω ποσού φόρου, όπως εσφαλμένα (νόμω αβάσιμα) ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, αλλά η ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. ....../2019 δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2018 - αίτησής της (26.7.2019). Για το λόγο αυτό, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να γίνει, στο σύνολό του, εν μέρει δεκτός ως νόμω βάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

τη μερική αποδοχή της από 20.11.2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανούς προσφυγής της νομικής οντότητας «.....», ΑΦΜ ....., και συγκεκριμένα:

α) **την αποδοχή** της κατά το μέρος που αφορά στην έντοκη επιστροφή του παρακρατηθέντος φόρου ύψους 17.059,53 € λόγω ζημιολόγου φορολογικού αποτελέσματός της για το φορολογικό έτος 2018 και

β) **την απόρριψη** της κατά το μέρος που αφορά στην επαύξηση της ζημίας της για το φορολογικό έτος 2018 κατά το ποσό των 113.729,80 € και συνακόλουθα στην επαύξηση της μεταφερόμενης ζημίας της, αφού τα έσοδα που αντιστοιχούν στο ποσό αυτό υπόκεινται κανονικά, κατά τα προεκτεθέντα, στο ΦΕνπ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.